

31998R2533

27.11.1998

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 318/8

REGULAMENTUL (CE) NR. 2533/98 AL CONSILIULUI
din 23 noiembrie 1998
privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Protocolul nr. 3 cu privire la statutele Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumite în continuare „statute”) și, în special, articolul 5.4 al acestuia,

având în vedere recomandarea Băncii Centrale Europene (denumită în continuare BCE) ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comisiei ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 106 alineatul (6) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și articolul 42 din statute,

întrucât:

(1) În temeiul articolului 5.1 din statute, BCE, asistată de băncile centrale naționale, colectează, fie de la autoritățile naționale competente, fie direct de la agenții economici, informațiile statistice necesare îndeplinirii misiunilor Sistemului European al Băncilor Centrale (denumit în continuare SEBC); pentru facilitarea îndeplinirii acestor misiuni, definite la articolul 105 din tratat și mai ales, pentru facilitarea punerii în practică a politicii monetare, aceste informații statistice sunt utilizate în mod deosebit pentru calcularea unor date statistice agregate, pentru care identitatea agenților economici luați individual nu are obiect, dar care pot fi utilizate de asemenea și la nivelul agenților economici individuali; articolul 5.2 din statute stabilește că băncile centrale naționale execută, în măsura posibilităților, misiunile descrise la articolul 5.1 din statute; articolul 5.4 din statute stabilește dreptul Consiliului de a determina persoanele fizice și juridice supuse la obligativitatea raportării datelor, regimul confidențialității și dispozițiile pentru aducerea la îndeplinire a acestora; în sensul articolului 5.1 din statute, băncile centrale naționale pot să coopereze cu alte autorități competente, mai ales cu instituțiile de statistică naționale și cu autoritățile de supraveghere ale piețelor.

(2) În scopul asigurării unor informații statistice care să reprezinte un instrument eficient pentru îndeplinirea misiunilor SEBC, definițiile și procedurile ce conduc la colectarea acestora trebuie să fie astfel structurate pentru ca BCE să aibă posibilitatea să dispună, în timpul dorit și cu suficientă suplețe, de date statistice de bună calitate care să reflecte evoluția condițiilor economice și financiare și să țină seama de sarcinile impuse agenților care raportează; prin realizarea acestora, trebuie nu numai să se vegheze la îndeplinirea misiunilor SEBC și a independenței sale, dar, de asemenea, să se încerce reducerea la minim a sarcinilor impuse agenților raportează.

(3) Este în consecință de dorit să fie definite unități de observare statistică de referință, cu obligații de raportare, sub forma unor categorii de agenți economici și de documente statistice corespunzătoare, la care competențele BCE sunt restrânse și pe baza căreia se determină unitățile de observare statistică cu obligații de raportare, în temeiul atribuțiilor sale de reglementare.

(4) Omogenitatea unităților de observare statistică cu obligații de raportare este necesară pentru redactarea unui bilanț consolidat al sectorului instituțiilor financiar-monetare din statele membre participante, având ca principal obiectiv să furnizeze către BCE un tablou statistic global al evoluțiilor monetare în statele membre participante, considerate un singur teritoriu economic; BCE a stabilit și actualizat o „Listă a instituțiilor financiare și monetare în scopuri statistice” bazată o definiție comună a acestor instituții.

(5) Respectiva definiție comună în scopuri statistice precizează că instituțiile financiar-monetare cuprind instituții de credit, în sensul dreptului comunitar precum și toate celelalte instituții financiare rezidente a căror activitate constă în primirea de depozite și/sau produse substitut al depozitelor din partea entităților altele decât instituțiile financiar-monetare, precum și acordarea de credite și/sau efectuarea de plasamente în valori mobiliare în cont propriu (cel puțin în termeni economici).

(6) Cu toate acestea, este necesar ca organismele de cecuri și viramente poștale care nu răspund pe deplin definiției comune în scopuri statistice a instituțiilor financiar-monetare să fie supuse la obligațiile de raportare la BCE în materie de statistici monetare, bancare și de sisteme de

⁽¹⁾ JO C 246, 6.8.1998, p. 12.

⁽²⁾ JO C 328, 26.10.1998.

⁽³⁾ Aviz întocmit pe 8 octombrie 1998 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

- plăți, în măsura în care pot, în mod semnificativ, să primească depozite și/sau substitute apropiate ale depozitelor și să efectueze operațiuni în cadrul sistemelor de plăți.
- (7) În Sistemul European de Conturi Naționale și Regionale 1995 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „SEC 1995”), sectorul societăților financiare cuprinde, în consecință, subsectoarele „banca centrală” și „alte instituții financiar-monetare” și nu poate fi extins decât prin integrarea categoriilor de instituții rezultate din subsectorul „alți intermediari financiari, cu excepția societăților de asigurări și a fondurilor de pensii”.
- (8) Statisticile referitoare la balanța de plăți, poziția externă, valorile mobiliare, moneda electronică și la sistemele de plăți sunt necesare pentru a permite SEBC să-și îndeplinească misiunile de manieră independentă.
- (9) Utilizarea termenilor „persoane fizice și juridice” la articolul 5.4 din statute trebuie să facă obiectul unei interpretări coerente cu practicile statelor membre, în materie de statistici monetare, bancare și de balanță de plăți și, în consecință, înglobează, de asemenea, și entități care nu sunt nici persoane fizice și nici persoane juridice în sensul legislațiilor lor naționale respective, dar care aparțin, totuși, subsectoarelor SEC95; obligațiile de raportare statistică pot în consecință, să fie impuse unor entități precum, societățile de persoane, sucursale, organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și fonduri, care, în temeiul legislațiilor lor naționale respective, nu au statutul de persoană juridică; în acest caz, obligația de raportare statistică este impusă persoanelor care, în cadrul dispozițiilor legale naționale aplicabile, reprezintă din punct de vedere juridic entitățile menționate.
- (10) Declarațiile statistice cu privire la bilanțul instituțiilor menționate la articolul 19.1 din statute pot de asemenea să servească la calcularea valorii rezervelor minime pe care acestea sunt obligate să le constituie.
- (11) Consiliul Guvernatorilor stabilește repartizarea între BCE și băncile centrale naționale a sarcinilor de colectare și verificare a informațiilor statistice precum și îndeplinirea lor, ținând seama de principul definit la articolul 5.2 din statute, cât și de misiunile care revin autorităților naționale limita competențelor lor, în vederea obținerii de statistici de calitate.
- (12) În decursul primilor ani de existență a zonei monedei unice, principiul eficiență cu privire la costuri poate necesita ca obligațiile de raportare statistică la BCE să fie respectate prin intermediul procedurilor tranzitorii, ținând seama de constrângerile impuse sistemelor de colectare existente; aceasta poate, implica, în special, în cazul contului financiar al balanței de plăți, ca datele referitoare la pozițiile sau tranzacțiile transfrontaliere ale statelor membre participante considerate ca un singur teritoriu economic, să poată fi reunite, în decursul primilor ani de funcționare a zonei monedei unice, utilizând toate pozițiile sau tranzacțiile între rezidenții unui stat membru participant și rezidenții celorlalte state.
- (13) Limitele și condițiile în care BCE este abilitată să aplice întreprinderilor sancțiuni în caz de nerespectare a obligațiilor rezultate din regulamente și decizii, au fost definite, în conformitate cu articolul 34.3 din statute, prin Regulamentul (CE) nr. 2532/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 cu privire la atribuțiile Băncii Centrale Europene în materie de sancțiuni ⁽²⁾; în caz de conflict între dispozițiile respectivului regulament și și prezentul regulament ce permite BCE să aplice sancțiuni, dispozițiile prezentului regulament prevalează; sancțiunile prevăzute în caz de nerespectare a obligațiilor definite în prezentul regulament nu înlătură posibilitatea ca SEBC să adopte dispozițiile corespunzătoare de punere în executare în cadrul legăturilor sale cu părțile opuse, prevăzându-se în special excluderea parțială sau chiar totală a unui agent ce raportează operațiuni de politică monetară în caz de neîndeplinire gravă a obligațiilor de raportare statistică.
- (14) Regulamentele adoptate de către BCE în conformitate cu articolul 34.1 din statute nu conferă nici un drept și nu impun nici o obligație statelor membre neparticipante.
- (15) Danemarca, în conformitate cu alineatul (1) din Protocolul nr. 12 privind unele dispoziții cu privire la Danemarca, a notificat prin intermediul Deciziei de la Edimbourg din 12 decembrie 1992 că nu va participa la cea de-a treia etapă a uniunii economice și monetare; în consecință, conform alineatului (2) din respectivul protocol, toate articolele, dispozițiile tratatului și statutele care fac trimitere la o derogare se aplică Danemarcei.

⁽¹⁾ JO L 310, 30.11.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 4.

- (16) În conformitate cu alineatul (8) din Protocolul nr. 11 privind anumite dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, articolul 34 din statute nu se aplică Marii Britanii, cu condiția ca acesta să participe la cea de-a treia etapă a uniunii economice și monetare.
- (17) Se admite că informațiile statistice necesare respectării obligațiilor de raportare statistică la BCE nu sunt aceleași pentru statele membre participante și cele neparticipante, articolul 5 din statute se aplică atât statelor membre participante, cât și celor neparticipante; aceasta, în conformitate cu articolul 5 al tratatului, implică obligația elaborării și punerii în aplicare la nivel național a tuturor măsurilor pe care le consideră necesare statele pentru a asigura colectarea informațiilor statistice necesare respectării obligațiilor de raportare statistică la BCE, precum și pentru a asigura finalizarea, în timpul dorit a pregătirilor necesare în materie de statistici pentru a deveni state membre participante.
- (18) Informațiile statistice confidențiale pe care BCE și băncile centrale naționale trebuie să le obțină în scopul asigurării misiunilor SEBC trebuie să fie protejate pentru a câștiga și consolida încrederea agenților care raportează; odată prezentul regulament adoptat, nu va mai exista posibilitatea invocării unor dispoziții cu privire la confidențialitate pentru a împiedica schimbul de informații statistice confidențiale cu privire la misiunile SEBC, sub rezerva dispozițiilor Directivei 95/46/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.
- (19) Articolul 38.1 din statute stabilește că membrii organelor de decizie și personalul BCE precum și cel al băncilor centrale naționale sunt obligați, chiar și după încetarea funcției lor, să nu divulge informații care prin natura lor sunt acoperite prin secret profesional; întrucât articolul 38.2 din statute prevede că persoanele ce au acces la date supuse legislației comunitare și implicând obligativitatea păstrării confidențialității, sunt impozabile în conformitate cu această legislație comunitară.
- (20) Orice încălcare a regulilor cu privire la membrii personalului BCE, fie comisă în mod voluntar, fie din neglijență, îi expune la sancțiuni disciplinare și, după caz, la sancțiuni de natură juridică în cazul încălcării secretului profesional, fără a aduce atingere dispozițiilor coroborate ale articolelor 12 și 18 din Protocolul privind drepturile și imunitățile în Comunitățile Europene.
- (21) Utilizare eventuală a datelor statistice în scopul realizării obiectivelor SEBC, în conformitate cu articolul 105 din tratat, prin reducerea, în același timp, a sarcinii globale legată de obligativitatea raportărilor statistice, impune ca regimul de confidențialitate definit de prezentul regulament să se îndepărteze, într-o anumită măsură, de principiile comunitare sau internaționale generale cu privire la confidențialitatea informațiilor statistice, și mai ales, de dispozițiile cu privire la confidențialitatea informațiilor statistice menționate în Regulamentul (CE) nr. 322/97 al Consiliului din 17 februarie 1997 privind statisticile comunitare ⁽²⁾; sub rezerva acestui punct, BCE va ține seama de principiile ce guvernează statistica comunitară, stabilite la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 322/97.
- (22) Regimul confidențialității definit prin prezentul regulament se aplică numai informațiilor statistice confidențiale comunicate BCE în scopul realizării misiunilor SEBC, iar acesta nu afectează dispozițiile naționale sau comunitare specifice, cu privire la transferul altor tipuri de informații la BCE; trebuie să se respecte normele cu privire la confidențialitatea informațiilor statistice pe care institutele naționale de statistică și Comisia le aplică informațiilor statistice colectate pe seama lor.
- (23) În sensul articolului 5.1 din statute, BCE este obligată să coopereze, în domeniul statistic, cu instituțiile sau organele comunitare, cu autoritățile competente ale statelor membre sau ale unor terți precum și cu organizațiile internaționale; BCE și Comisia vor institui forme de cooperare adecvate în domeniul statistic pentru a îndeplini misiunile lor cu maxim de eficiență, încercând să reducă la minim sarcinile impuse agenților care raportează.
- (24) SEBC și BCE au fost însărcinate să stabilească obligațiile de raportare statistică în zona euro într-o manieră în care ele să fie operaționale pe deplin încă de la începutul celei de-a treia etape a uniunii economice și monetare (denumită în continuare „a treia etapă”); pregătirea în domeniul statistic este esențială pentru a permite SEBC să-și îndeplinească sarcinile care îi revin în cadrul celei de-a treia etape; elementul esențial în acest sens îl reprezintă adoptarea, înainte de începerea celei de-a treia etape, a regulamentelor BCE în materie statistică; este de dorit să se realizeze

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 52, 22.2.1997, p. 1.

informarea, în 1998, a tuturor intervențiilor de pe piață cu privire la modalitățile detaliate pe care BCE le consideră necesare pentru punerea în practică a obligațiilor de raportare statistică; este, deci, necesară dotarea BCE, de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, cu atribuții de reglementare.

6. „moneda electronică”: o valoare monetară stocată electronic, pe suport tehnic, inclusiv cartele preplătite, care poate fi folosite pe scară largă pentru plăți către diferite entități, altele decât emitentul și care nu implică în mod necesar utilizarea conturilor bancare în tranzacție, dar care servește ca instrument de plată la purtător.

Articolul 2

(25) Dispozițiile prezentului regulament pot fi aplicate eficient numai dacă statele membre participante au adoptat, în ansamblul lor, în conformitate cu articolul 5 din tratat, măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile naționale sunt abilitate să colaboreze pe deplin cu BCE și să-i aducă un sprijin total în verificarea și colectarea obligatorie a informațiilor statistice,

Unitățile de observare statistică de referință, cu obligații de raportare

(1) Pentru a asigura respectarea obligațiilor de raportare statistică la BCE, aceasta, asistată de băncile centrale naționale, în conformitate cu articolul 5.2 din statute, are dreptul să colecteze informațiile statistice în limitele unităților de observare statistică de referință, cu obligații de raportare și a ceea ce este necesar pentru realizarea misiunilor SEBC.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

(2) Unitățile de observare statistică de referință, cu obligații de raportare, cuprind următorii agenți care raportează:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se înțelege prin:

1. „obligații de raportare statistică la BCE”: informații statistice pe care agenții care raportează sunt obligați să le furnizeze și care sunt necesare îndeplinirii misiunilor SEBC;
2. „agenți care raportează”: persoanele fizice și juridice și entitățile menționate la articolul 2 alineatul (3) care sunt supuse obligațiilor de raportare statistică la BCE;
3. „stat membru participant”: un stat membru care adoptă moneda unică în conformitate cu tratatul;
4. „rezident” și „cu reședința”: având un centru de interes economic pe teritoriul economic al unei țări, astfel cum este descris în anexa A; în acest context, înțelegm prin „poziții transfrontaliere” și „tranzacții transfrontaliere” respectiv pozițiile și tranzacțiile cu privire la activele și/sau pasivele rezidenților statelor membre participante, considerate ca un singur teritoriu economic față de rezidenții statelor membre neparticipante și/sau rezidenții unor țări terțe;
5. „poziția exterioară”: bilanțul cu privire la activele și pasivele financiare transfrontaliere;

(a) persoanele fizice și juridice aparținând subsectoarelor „bancă centrală”, „alte instituții financiar-monetare” și „alți intermediari financiari, cu excepția societăților de asigurări și a fondurilor de pensii”, așa cum sunt descrise în anexa B, și care își au reședința sau sediul într-un stat membru, în măsura în care este necesară respectarea obligațiilor de raportare statistică la BCE în domeniul bancar, monetar și al sistemelor de plăți;

(b) instituțiile emitente de cecuri și viramente poștale, în măsura în care este necesar pentru respectarea obligațiilor de raportare statistică la BCE în domeniul statisticilor monetare, bancare și al sistemelor de plăți;

(c) persoanele fizice și juridice ce își au reședința sau sediul într-un stat membru, în măsura în care acestea dețin conturi transfrontaliere sau efectuează tranzacții transfrontaliere și unde informațiile statistice referitoare la aceste poziții sau tranzacții sunt necesare pentru respectarea obligațiilor de raportare statistică la BCE în domeniul statisticilor balanței de plăți sau al poziției externe;

(d) persoanele fizice și juridice ce își au reședința sau sediul într-un stat membru, în măsura în care informațiile statistice referitoare la activitatea lor de emisiune de valori mobiliare sau de monedă electronică sunt necesare pentru respectarea obligațiilor de raportare statistică la BCE.

(3) O entitate ce ar corespunde definiției de la alineatul (2) dar care, în sensul legislației interne a țării sale de reședință, nu este clasificată nici ca o persoană juridică și nici ca un grup de persoane fizice, deși ar putea avea drepturi și obligații, este un agent care raportează. Obligația de raportare care revine acestei entități este îndeplinită de către reprezentanții săi legali.

Atunci când o persoană juridică, un grup de persoane fizice sau o entitate care corespunde definiției din primul paragraf dispune de o sucursală stabilită într-o altă țară, aceasta din urmă este un agent căruia îi revin ca atare obligații de raportare, independent de locul unde este situat sediul central, cu condiția ca această sucursală să îndeplinească condițiile definite la alineatul (2), pe lângă obligația de a avea o personalitate juridică distinctă. Indiferent de numărul lor, sucursalele stabilite în același stat membru trebuie să fie considerate ca o sucursală unică atunci când aparțin unui singur subsector economic. Obligația de informare a unei sucursale trebuie să fie aduse la îndeplinire de către reprezentanții săi legali.

Articolul 3

Modalități de definire a obligațiilor de raportare statistică

Prin definirea și impunerea obligațiilor de raportare statistică, BCE stabilește unitățile de observare statistică cu obligații de raportare în limitele unităților de observare statistică de referință, cu observații de raportare, definite la articolul 2. Fără a aduce atingere respectării obligațiilor de raportare statistică, BCE:

- (a) reduce sarcina impusă prin obligația de raportare, utilizând mai ales, în măsura posibilităților, statisticile existente;
- (b) ține seama de normele statistice comunitare și internaționale;
- (c) poate scuti, total sau parțial, de la obligația de raportare statistică anumite categorii specifice de agenți care raportează.

Articolul 4

Obligațiile statelor membre

Statele membre se organizează din punct de vedere statistic și cooperează pe deplin cu SEBC astfel încât să asigure îndeplinirea obligațiilor ce decurg din articolul 5 al statutului.

Articolul 5

Atribuțiile de reglementare ale BCE

(1) BCE poate adopta regulamente pentru a defini și impune obligațiile de raportare statistică ce revin unităților de observare statistică cu obligații de raportare din statelor membre participante.

(2) Atunci când există legături cu obligații statistice impuse de Comisie, BCE consultă Comisia cu privire la proiectele de regulamente pentru a asigura coerența necesară prezentării de statistici satisfăcătoare pentru obligațiile de informare respective. Comitetul pentru statistici monetare, financiare și al balanței de plăți participă, în limita competențelor sale, la cooperarea între Comisie și BCE.

Articolul 6

Dreptul de verificare și colectare obligatorie a informațiilor statistice

(1) În cazul în care un agent care raportează, cu reședința într-un stat membru participant, este suspectat în sensul articolului 7 alineatul (2) de nerespectarea obligațiilor de raportare statistică la BCE, BCE și, în conformitate cu articolul 5.2 din statute, banca centrală națională a statului membru participant în cauză au dreptul să verifice exactitatea și calitatea informațiilor statistice și să procedeze la colectarea lor obligatorie. Cu toate acestea, în cazul în care informațiile statistice în cauză sunt necesare pentru a demonstra respectarea obligației de constituire a rezervei minime, verificarea trebuie să fie efectuată în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 2531/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind aplicarea rezervelor obligatorii de către Banca Centrală Europeană ⁽¹⁾. Dreptul de verificare a informațiilor statistice sau de efectuare obligatorie a colectării conține dreptul:

- (a) de prezentare a documentelor;
- (b) de examinare a registrelor și arhivelor agenților care raportează;
- (c) de a face copii sau de obținere de extrase după aceste registre și arhive;
- (d) de obținere a unor explicații scrise sau verbale.

⁽¹⁾ JO L 318, 27.11.1998, p. 1.

(2) BCE sau banca centrală națională competentă informează în scris agentul care raportează cu privire la decizia sa de a verifica informațiile statistice și de a proceda la colectarea obligatorie a acestora, prin specificarea scadenței stabilite pentru a răspunde cererii de verificare, a sancțiunilor aplicabile în caz de refuz și dreptului la contestație. BCE și banca centrală națională în cauză se informează reciproc cu privire la aceste cereri de verificare.

(3) Verificarea și colectarea obligatorie a informațiilor statistice se efectuează în conformitate cu procedurile naționale. Agentul care raportează suportă costurile procedurii în cazul în care se stabilește că acesta a încălcat obligațiile de informare statistică.

(4) BCE poate adopta regulamente care să definească condițiile în care drepturile de verificare și de colectare obligatorie a informațiilor statistice pot fi exercitate.

(5) În limita competențelor lor, autoritățile naționale ale statelor membre participante vor sprijini BCE și băncile centrale naționale în exercitarea atribuțiilor definite în prezentul articol.

(6) Atunci când un agent care raportează se opune sau împiedică procesul de verificare sau colectarea obligatorie a informațiilor statistice cerute, statul membru participant în care se situează imobilele agentului care raportează acordă sprijinul necesar, în special asigurând accesul BCE și al băncii centrale naționale la aceste imobile, pentru ca drepturile menționate la alineatul (1) să poată fi exercitate.

Articolul 7

Aplicarea sancțiunilor

(1) BCE are competența de a aplica sancțiunile prevăzute de prezentul articol în privința agenților care raportează care își au reședința într-un stat membru participant și care nu respectă obligațiile ce decurg din prezentul regulament sau din regulamentele și deciziile BCE cu privire la definirea și impunerea de obligații de raportare statistică a informațiilor către BCE.

(2) Obligația de comunicare la BCE sau la băncile centrale naționale a anumitor informații statistice se consideră a fi încălcată atunci când:

(a) BCE sau banca centrală națională nu primește nicio informație statistică în termenul stabilit;

(b) informațiile statistice sunt incorecte, incomplete sau prezentate sub o formă ce nu răspunde cerințelor stabilite.

(3) Obligația de a permite BCE și băncilor centrale naționale să verifice exactitatea și calitatea informațiilor statistice furnizate BCE și băncii centrale naționale de agenții care raportează este considerată a fi încălcată de fiecare dată când un agent care raportează împiedică această activitate. Asemenea impedimente pot consta în, dar fără a se limita la acestea, a face să dispară documente și a împiedica BCE sau banca centrale naționale să dispună de accesul direct în sediu necesar îndeplinirii sarcinilor de verificare și de colectare obligatorie.

(4) BCE poate aplica unui agent care raportează următoarele sancțiuni:

(a) în caz de infracțiune în sensul alineatului (2) punctul (a), plata unei amenzi zilnice care nu depășește 10 000 euro, amenda totală nu poate să depășească 100 000 euro;

(b) în caz de infracțiune în sensul alineatului (2) punctul (b), plata unei amenzi care nu depășește 200 000 euro și

(c) în caz de infracțiune în sensul alineatului (3), plata unei amenzi care nu depășește 200 000 euro.

(5) Sancțiunile prevăzute la alineatul (4) se adaugă la obligația agentului care raportează de suportare a costurilor procedurii de verificare și colectare obligatorie, astfel cum s-a precizat în articolul 6 alineatul (3).

(6) În exercitarea atribuțiilor sale definite prin prezentul articol, BCE acționează în conformitate cu principiile și procedurile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2532/98.

Articolul 8

Regimul de confidențialitate

(1) Pentru aplicarea prezentului regulament și pentru asigurarea regimului de confidențialitate aplicabil informațiilor statistice necesare îndeplinirii misiunilor SEBC, informațiile statistice sunt considerate confidențiale atunci când acestea permit identificarea agenților care raportează sau a oricărei alte persoane juridice, fizice, entitate sau sucursală, fie direct prin numele acestuia, adresa, codul de identificare oficial ce le-a fost atribuit, fie indirect prin deducție, ceea ce ar avea ca efect divulgarea unor informații de ordin individual. Pentru a determina dacă un agent care raportează sau orice altă persoană juridică, fizică, entitate sau sucursală este identificabilă, trebuie să ținem seama, în mod

rezonabil, de toate mijloacele care ar putea fi utilizate de un țară pentru a identifica agentul care raportează sau persoana juridică, fizică, entitatea sau sucursala respectivă. Informațiile statistice obținute din surse accesibile publicului, în conformitate cu legislația națională, nu sunt confidențiale.

(2) Transferul de informații statistice confidențiale ale băncilor centrale către BCE are loc în măsura și la nivelul de detaliere necesar pentru îndeplinirea misiunilor stabilite, prin intermediul SEBC, astfel cum au fost descrise la articolul 105 al tratatului.

(3) Agenții care raportează sunt informați de utilizările statistice și de alte utilizări administrative care se pot realiza cu informațiile statistice pe care le-au comunicat. Aceștia au dreptul să obțină informațiile pe baza juridică a transmiterii și a măsurilor de protecție adoptate.

(4) BCE utilizează informațiile statistice confidențiale ce i-au fost comunicate exclusiv pentru îndeplinirea obiectivelor SEBC, excepționând:

(a) cazul în care agentul care raportează ori persoana juridică, fizică, entitate sau sucursală ce poate fi identificată și-a dat acordul în mod explicit pentru ca aceste informații statistice să fie utilizate în alte scopuri sau

(b) pentru realizarea unor statistici comunitare specifice, ca urme a unui acord între Comisie și BCE, încheiat în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 322/97 sau

(c) pentru a autoriza instituțiile științifice de cercetare să aibă acces la informații statistice confidențiale care nu permit o identificare directă, fără a aduce atingere legislației naționale și cu consimțământul explicit prealabil al autorității naționale ce a transmis informațiile.

(5) Băncile centrale naționale utilizează informațiile statistice confidențiale colectate în cadrul obligațiilor de raportare statistică la BCE, exclusiv pentru îndeplinirea misiunilor SEBC, excepționând:

(a) cazul în care agentul care raportează ori persoana juridică, fizică, entitate sau sucursală ce poate fi identificată și-a dat acordul său în mod explicit pentru ca aceste informații statistice să fie utilizate în alte scopuri sau

(b) cazul în care acestea sunt utilizate la nivel național în scopuri statistice ca urma a unui acord între autoritățile statistice naționale și banca centrală națională ori pentru realizarea unor statistici comunitare în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 322/97 sau

(c) cazul în care acestea sunt utilizate în cadrul supravegherii prudențiale ori pentru a exercita, în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din statute, alte funcții decât cele specificate în statute sau

(d) pentru a autoriza instituțiile de cercetare științifică să aibă acces la informații statistice confidențiale care nu permit o identificare directă.

(6) Prezentul articol nu va împiedica colectarea informațiilor statistice confidențiale și utilizarea lor în alte scopuri decât respectarea obligațiilor de raportare statistică la BCE sau pentru a răspunde unor nevoi suplimentare.

(7) Prezentul articol se referă numai la informațiile statistice confidențiale colectate și transmise pentru respectarea obligațiilor de raportare statistică la BCE; acesta nu aduce atingere dispozițiilor naționale sau comunitare specifice cu privire la transmiterea altor tipuri de informații la BCE.

(8) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere Directivei 95/46/CE.

În cazul datelor colectate de instituțiile statistice naționale și de către Comisie care sunt transmise la BCE, prezentul regulament se aplică, cu privire la secretul în materie de statistică, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 322/97.

(9) BCE și băncile centrale naționale iau toate măsurile de reglementare, administrative, tehnice și operaționale necesare pentru a garanta protecția informațiilor statistice confidențiale. BCE definește regulile comune și normele minime pentru a împiedica difuzarea ilegală și utilizarea neautorizată a informațiilor. Măsurile de protecție se aplică tuturor informațiilor statistice confidențiale definite la alineatul (1).

(10) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a garanta protecția informațiilor statistice confidențiale, în special urmărindu-se aplicarea unor măsuri de executare adecvate de către statele membre în caz de infrațiune.

Articolul 9

Dispoziții finale

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 5, articolul 6 alineatul (4) și articolul 8 alineatul (9) se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Celelalte articole se aplică de la 1 ianuarie 1999.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 noiembrie 1998.

Pentru Consiliu

Președintele

R. EDLINGER

ANEXA A

DELIMITAREA ECONOMIEI NAȚIONALE

- 2.04. Unitățile – indiferent dacă sunt instituționale, economice sau de producție omogenă – care alcătuiesc economia națională și ale căror operațiuni sunt integrate și în SEC sunt acelea care au un centru de interes economic pe teritoriul economic al țării respective. Aceste unități, numite în continuare unități rezidente, pot avea sau nu naționalitatea statului în cauză, pot avea sau nu personalitate juridică și pot sau nu să fie prezente pe teritoriul economic al acestei țări, atunci când efectuează o operațiune. Economia națională fiind astfel delimitată de unitățile rezidente, trebuie stabilit sensul exact al expresiilor „teritoriu economic” și „centru de interes economic”.
- 2.05. Prin teritoriul economic al unui stat se înțelege:
- (a) teritoriul geografic al acelei țări în interiorul căruia persoanele, bunurile și serviciile, capitalurile circulă liber;
 - (b) zonele libere, depozitele și uzinele sub control vamal;
 - (c) spațiul aerian național, apele teritoriale și platforma continentală situată în apele internaționale cu privire la care țara dispune de drepturi exclusive ⁽¹⁾;
 - (d) enclavele teritoriale sau teritoriile geografice situate în restul lumii și utilizate, în temeiul tratatelor internaționale sau acordurilor între state, de către administrațiile publice ale țării respective (ambasade, consulat, baze militare, baze științifice etc.);
 - (e) platformele (de petrol și gaze naturale) situate în apele internaționale, dincolo de platforma continentală a țării și exploatare de unități rezidente pe teritoriul, astfel cu este definit la punctele anterioare.
- 2.06. Teritoriul economic nu cuprinde enclavele extrateritoriale, adică suprafețele geografice utilizate de administrațiile publice ale altor țări, de instituțiile Uniunii Europene sau alte organizații internaționale în temeiul tratatelor internaționale sau acordurilor între state ⁽²⁾.
- 2.07. Expresia „centru de interes economic” indică existența, pe teritoriul economic, a unui loc în care sau din care o unitate exercită sau dorește să continue exercitarea de activități economice și să realizeze operațiuni de o anumită amploare în timpul unei perioade fie nedeterminată, fie determinată, dar relativ lungă (un an sau mai mult). Chiar în cazul în care o unitate efectuează în aceste condiții operațiuni pe teritoriul economic al mai multor țări, ea va fi considerată ca având un centru de interes în fiecare țară. Proprietatea cu privire la un teren sau o clădire pe teritoriul economic este suficientă pentru a avea un centru de interes economic din partea proprietarului.
- 2.08. Pe baza acestor definiții, se pot distinge mai multe categorii de unități care trebuie considerate rezidente ale țării:
- (a) unitățile a căror funcție principală constă în producția, finanțarea, asigurarea sau redistribuția pentru toate operațiunile lor, cu excepția activității de proprietar de terenuri și clădiri;
 - (b) unitățile a căror funcție principală constă în a consuma ⁽³⁾, pentru toate operațiunile lor, cu excepția activității de proprietar de terenuri și clădiri;
 - (c) toate unitățile pentru activitățile lor de proprietar de terenuri și clădiri, cu excepția proprietarilor de enclave extrateritoriale ce fac parte din teritoriul economic al altor țări sau constituie țări *sui generis* (punctul 2.06).

⁽¹⁾ Vasele de pescuit, alte nave, platforme și aeronave sunt prelucrate în SEC la fel ca toate celelalte echipamente mobile aparținând și/sau fiind exploatare de unitățile rezidente ori aparținând nerezidenților și fiind exploatare de unități rezidente. Operațiunile cu privire la proprietate (formarea brută a capitalului fix) și la exploatarea (închiriere, asigurări etc.) echipamentelor de acest tip sunt legate de economia țării în care proprietarul și/sau exploatatul sunt rezidenți. În cazul creditului bail, adesea se poate avea loc o schimbare de proprietate.

⁽²⁾ Teritoriile utilizate de instituțiile Uniunii Europene și de către organizațiile internaționale constituie deci teritoriul țării *sui generis*. Caracteristica unei astfel de țări este aceea că nu are alți rezidenți decât înseși instituțiile amintite (a se vedea punctul 2.10 e).

⁽³⁾ Consumul nu este doar o activitate a gospodăriilor, întrucât, în calitate de antreprenori, aceștia pot să exercite orice tip de activitate economică.

- 2.09. Pentru unitățile a căror funcție principală constă în producția, finanțarea, asigurarea sau redistribuirea, pentru toate operațiunile lor, cu excepția activității de proprietar de clădiri și terenuri, când pot apărea cele două cazuri următoare:
- (a) activitate exercitată exclusiv pe teritoriile economic al țării: unitățile care efectuează această activitate sunt unități rezidente ale țării;
 - (b) activitate exercitată pentru o perioadă de un an sau mai mult pe teritoriul economic al mai multor state: doar partea din unitate care are un centru de interes economic pe teritoriul economic al statului este considerată ca unitate rezidentă. Aceasta poate fi:
 - 1. fie o unitate instituțională rezidentă a cărei activitate în restul lumii este izolată și tratată separat pe o durată de un an sau mai mult ⁽¹⁾,
 - 2. fie o unitate rezidentă fictivă căreia i se atribuie activitatea exercitată în țară pe o durată de un an sau mai mult de către o unitate nerezidentă.
- 2.10. Printre unitățile a căror funcție principală constă în a consuma, cu excepția activității de proprietar de terenuri și clădiri, se consideră ca unități rezidente gospodăriile care au un centru de interes economic în țară, chiar dacă se deplasează în străinătate pentru o durată scurtă (mai puțin de un an). Aceasta se referă în special la următoarele categorii de persoane:
- (a) frontaliere: care trec în mod zilnic frontiera unei țări pentru a lucra într-o țară vecină;
 - (b) sezonieri: persoanele care se deplasează într-o altă țară pe o perioadă de mai multe luni, fără a depăși totuși un an, pentru a lucra în sectoare în care este necesară periodic o forță de muncă suplimentară;
 - (c) turiști, pacienți, studenți ⁽²⁾, funcționari în misiune, oameni de afaceri, agenți comerciali, artiști și membrii de echipe care se deplasează în străinătate;
 - (d) agenți locali ai administrațiilor publice străine, care operează în enclave extrateritoriale;
 - (e) personalul instituțiilor Uniunii Europene și al organizațiilor internaționale, atât civile, cât și militare, cu sediul în enclave extrateritoriale;
 - (f) reprezentanții oficiali, civili și militari ai administrațiilor publice naționale (inclusiv gospodăriile acestora) stabiliți în enclave teritoriale.
- 2.11. Toate unitățile, în activitatea lor de proprietar de terenuri și/sau clădiri, situate pe teritoriul economic, se consideră unități rezidente sau rezidente fictive ale țării în care sunt situate geografic teritoriile și clădirile respective.

⁽¹⁾ Doar în cazul în care această activitate este exercitată mai puțin de un an, aceasta nu trebuie să fie izolată de cea a unității instituționale producătoare. Aceasta nu se va izola nici dacă, deși exercitată pe o perioadă de un an sau mai mult, este relativ puțin importantă sau în cazul specific în care aceasta presupune instalarea de echipamente în străinătate. Cu toate acestea, o unitate rezidentă dintr-o țară care desfășoară activități de construcții într-o altă țară pentru o perioadă de cel puțin un an, se va considera că are un centru de interes economic pe teritoriul economic al acesteia din urmă dacă producția sa constituie o formare brută de capital fix. Această unitate va trebui din acest moment să fie tratată ca o unitate rezidentă fictivă.

⁽²⁾ Studenții sunt întotdeauna considerați ca rezidenți, indiferent de durata studiilor lor în străinătate.

ANEXA B

BANCA CENTRALĂ (S.121)

- 2.45. Definiție: subsectorul băncii centrale (S.121) grupează toate societățile și cvasisocietățile financiare a căror principală funcție constă în emiterea de monedă, menținerea valorii interne și externe a acestora precum și gestionarea unei părți sau a totalității rezervelor de schimb ale țării.
- 2.46. Acest subsector cuprinde următorii intermediari financiari:
- (a) banca centrală a țării, chiar dacă aceasta participă la Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC);
 - (b) organismele monetare centrale, în special cele publice (de exemplu, organismele însărcinate cu gestionarea rezervelor de schimb sau cu emiterea de monedă), care țin o contabilitate completă și se bucură de o autonomie decizională față de administrația centrală. În majoritatea timpului, aceste activități sunt exercitate fie de către administrația centrală, fie de către banca centrală, cazuri în care nu există alte unități instituționale distincte;
- 2.47. prezentul subsector exclude organismele, altele decât banca centrală, însărcinate cu reglementarea și controlul societăților financiare sau al piețelor financiare.

ALTE INSTITUȚII FINANCIAR-MONETARE (S.122)

- 2.48. Definiție: subsectorul altor instituții financiar-monetare (S.122) cuprinde toate societățile și cvasisocietățile financiare, cu excepția acelor care intră sub incidența subsectorului băncii centrale, care exercită în principal activități de intermediere financiară costând în primirea de depozite și/sau substitute apropiate ale acestora provenind de la unități instituționale, altele decât societățile financiare și monetare, precum și care acordă credite și/sau efectuează plasamente mobiliare pentru propriul cont.
- 2.49. Instituțiile financiar-monetare înglobează subsectoarele bancă centrală (S.121) și alte instituții financiar-monetare (S.122) și coincide cu instituțiile financiar-monetare în sens statistic, definite de către Institutul Monetar European.
- 2.50. Nominalizarea ca „bănci” a instituțiilor financiar-monetare nu este posibilă pentru că acestea, pe de o parte, pot cuprinde anumite societăți financiare care ele însele nu se recunosc sub acest nume sau care nu sunt autorizate să folosească numele de „bancă” în anumite țări și, pe de altă parte, anumite alte societăți financiare care se califică ele însele „bănci”, dar care, în fapt, nu sunt instituții financiar-monetare. Principalii intermediari financiari care intră sub incidența subsectorului S.122 sunt:
- (a) băncile comerciale, băncile universale, băncile cu vocație polivalentă;
 - (b) casele de economii (inclusiv casele private de pensii ori cele de sprijinire a achiziției de locuințe);
 - (c) instituții emitente de cecuri și viramente poștale, băncile poștale;
 - (d) băncile și casele de credit municipal, rural sau agricol;
 - (e) cooperativele de credit, casele de ajutor reciproc;
 - (f) băncile specializate (de exemplu băncile de afaceri, casele de emisiune sau băncile private).
- 2.51. Intermediarii financiari enumerați mai jos pot de asemenea să fie clasificați în subsectorul S.122 și atunci când primesc fonduri publice, fie sub formă de depozite fie sub o altă formă (ca urmare a emisiunii de obligațiuni sau titluri de stat); dacă nu, aceștia intră în subsectorul S.123:
- (a) societăți ce acordă credite ipotecare (inclusiv băncile ipotecare, societățile de credit imobiliar și organismele de credit funciar);
 - (b) organismele de plasament colectiv (OPC) precum fondurile comune de plasament (FCP), societățile de investiții cu capital variabil (Sicav), societățile de investiții etc.;
 - (c) organismele de credit municipal.

2.52. Subsectorul S.122 nu cuprinde:

- (a) societățile holding având ca singur obiect de activitate controlul și dirijarea unui grup în sânul căruia predomină alte instituții financiar-monetare, dar care ele însele nu intră în această categorie. Aceste societăți holding aparțin subsectorului S.123;
- (b) instituțiile fără scop lucrativ, care au personalitate juridică ce servește altor instituții financiar-monetare, dar care nu exercită nici o activitate de intermediere financiară.

ALȚI INTERMEDIARI FINANCIARI, CU EXCEPȚIA SOCIETĂȚILOR DE ASIGURĂRI ȘI A FONDURILOR DE PENSII (S.123)

2.53. *Definiție:* Subsectorul altor intermediari financiari, cu excepția societăților de asigurări și a fondurilor de pensii (S.123) grupează toate societățile și cvasisocietățile financiare a căror principală funcție constă în furnizarea de servicii de intermediere financiară subscriind angajamente sub alte forme decât numerarul, provizioane tehnice de asigurare, depozite și/sau substitute apropiate depozitelor provenind din unitățile instituționale, altele decât societățile financiare monetare.

2.54. Subsectorul S.123 grupează diferite tipuri de intermediari financiari care, în principal, exercită activități de finanțare pe termen lung. Caracterul predominant la nivelul scadențelor, în cea mai mare parte a cazurilor, va permite distincția cu subsectorul altor instituții financiar-monetare. În plus, inexistența pasivelor sub formă de provizioane tehnice de asigurare va permite delimitarea de subsectorul societăților de asigurări și al fondurilor de pensii.

2.55. În măsura în care nu reprezintă instituții financiar-monetare, prezentul subsector grupează în special următoarele societăți și cvasisocietăți financiare următoarele:

- (a) societăți de leasing financiar;
- (b) societăți ce exercită activități de vânzare-închiriere, oferind împrumuturi personale sau propunând finanțări comerciale;
- (c) societăți de facturare;
- (d) brokerii de valori mobiliare și produse financiare derivate (care lucrează pe cont propriu);
- (e) societăți financiare specializate cum sunt cele care propun capital-risc, capitaluri de amorsare și finanțarea exporturilor/importurilor;
- (f) organisme de plasament în creanțe;
- (g) intermediari financiari care primesc depozite și/sau substitute apropiate ale depozitelor, numai din partea instituțiilor financiar-monetare;
- (h) societățile holding care au drept obiect unic să controleze și să dirijeze un grup de filiale a cărui activitate principală constă în furnizarea de servicii de intermediere financiară și/sau în exercitarea de activități financiare auxiliare, dar care nu sunt, ele însele, societăți financiare.

2.56. Sunt excluși din subsectorul S.123 instituțiile fără scop lucrativ, cu personalitate juridică, ce servesc și altor intermediari financiari, cu excepția societăților de asigurări și a fondurilor de pensii, dar care nu exercită nici o activitate de intermediere financiară.
